

دومین کنگره ملی علوم آزمایشگاهی دامپزشکی

شناسایی و تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه های سودوموناس آئروژینوزای جداشده از بیماران بستری در بیمارستان های اصفهان با مقاومت چند گانه

زینب گلشنی^{۱*}، علی محمد احمدی^۲، علی شریف زاده^۳

^۱_دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان ^۲_استادیار ژنتیک دانشگاه واحد شهرکرد ^۳_دانشیار میکروبیولوژی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: sabzianz@yahoo.com

مقدمه و هدف: هدف از این مطالعه، شناسایی و تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه های سودوموناس آئروژینوزای جدا شده از بیماران بستری در بیمارستان های استان اصفهان بود. سودوموناس آئروژینوزا شایع ترین بیماری زای انسانی از باسیل های گرم منفی، اکسیداز مثبت و غیر تخمیر کننده گلوکز است. این باکتری از پاتوژن های مهم فرست طلب و عامل مرگ در مبتلایان به سیستیک فیروز، برخی سلطان ها و بیماران سوختگی محسوب می شود. عفونت ناشی از سودوموناس آئروژینوزا یکی از مهمترین عوارض جدی در بیماران بستری می باشد. کارباپن ها از جمله ایمی پنم و مروپن از مهمنترین آنتی بیوتیک هایی هستند که برای درمان عفونت های ناشی از سویه های چند مقاومتی سودوموناس آئروژینوزا استفاده می شوند. بسیاری از سویه های سودوموناس آئروژینوزا انواع مختلفی از بتالاکتماز های وسیع الطیف را تولید می کنند که آنها را قادر می سازد در برابر بسیاری از سفالوسپورین ها مانند سفوتاکسیم، سفتریاکسون و سفتازیدیم مقاوم باشند.

مواد و روش کار: در این تحقیق، تعداد ۱۰۰ ایزوله بالینی از بیماران بستری در بیمارستان ها جمع آوری گردید. سویه ها از نمونه های مختلف مانند ادرار، خون، خلط، تنفسی و ... جمع آوری گردیدند. تست های بیوشیمیابی جهت شناسایی سویه های سودوموناس آئروژینوزا انجام شد. میزان مقاومت سویه ها به آنتی بیوتیک های مختلف برسی شد.

نتایج و بحث: میزان مقاومت سویه ها به آنتی بیوتیک های سپرروفلوکسیسین٪۵۶، جنتامايسین٪۵۹٪، توبرامايسین٪۴۱٪، آمیکاسین٪۴۵٪، سفپیم٪۵۵٪، سفتازیدیم٪۵۷٪، سفتریاکسون٪۶۰٪، سفوتاکسیم٪۶۲٪، اگزاسیلین٪۱۰۰٪ و پیپراسیلین٪۴۸٪ بود. بنابراین می توان گفت میزان مقاومت سودوموناس آئروژینوزا در نمونه های بالینی روند رو به رشدی داشته است، که این امر توجه مراکز بهداشتی را بیش از پیش مشخص می کند.

واژه های کلیدی: سودوموناس آئروژینوزا، الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی، تست های بیوشیمیابی، اصفهان

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد
۲- استادیار ژنتیک دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد
۳- دانشیار میکروبیولوژی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

۱۱۹

بررسی میزان فراوانی ژن متالوبلاکتماز VIM1 در سویه های سودوموناس آئروژینوزای بیمارستانی با مقاومت چند گانه

زینب گلشنی^{۱*}، علی محمد احمدی^۲، علی شریف زاده^۳

^۱_دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان ^۲_استادیار ژنتیک دانشگاه واحد شهرکرد ^۳_دانشیار میکروبیولوژی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

پست الکترونیکی نویسنده مسؤول: sabzianz@yahoo.com

مقدمه و هدف: هدف از این مطالعه، شناسایی و بررسی میزان فراوانی ژن متالوبلاکتماز VIM1 در سویه های سودوموناس آئروژینوزای بیمارستانی با مقاومت چند گانه بود. متالوبلاکتمارها قادر به هیدرولیز طیف وسیعی از بتالاکتم ها از جمله پنی سیلین ها، سفالوسپورین ها و کارباپن ها هستند، اما توانایی هیدرولیز مونوباکتم ها (آترونام) را ندارند. متالوبلاکتماز بر اساس ساختار مولکولی به شش نوع تقسیم می شود که شامل ژنهای AIM, SPM, SIM, GIM, IMP, VIM هستند و بین آنها VIM در سودوموناس آئروژینوزا بازتر می باشد. ژن های کد کننده متالوبلاکتماز غالباً بر روی اینتگرون کلاس یک یافت می شود. علاوه بر سودوموناس آئروژینوزا، این ژن ها در باکتری هایی نظیر E.coli، کلسبیلاپنومونیه و آسینتوباکتر بومانی نیز دیده می شوند. افزایش انتقال این ژن ها از سودوموناس آئروژینوزا به اعضای خانواده اتروباكتریا سه، سبب توسعه این گونه از مقاومت ها در سایر باکتری ها گردیده است.

مواد و روش کار: در این تحقیق، ایزوله های بالینی با مقاومت چند گانه از بیماران بستری در بیمارستان های اصفهان جمع آوری گردید. سویه ها از نمونه های مختلف مانند ادرار، خون، خلط، تنفسی و ... جمع آوری گردیدند. تست های بیوشیمیابی جهت شناسایی سویه های سودوموناس آئروژینوزا انجام شد. میزان مقاومت سویه ها به آنتی بیوتیک های مختلف بررسی و در نهایت فراوانی ژن VIM1 به روش مولکولی (PCR) شناسایی شد.

نتایج و بحث: میزان مقاومت سویه ها به آنتی بیوتیک های سپرروفلوکسیسین٪۵۶، جنتامايسین٪۵۹٪، توبرامايسین٪۴۱٪، آمیکاسین٪۴۵٪، سفپیم٪۵۵٪، سفتازیدیم٪۵۷٪، سفتریاکسون٪۶۰٪، سفوتاکسیم٪۶۲٪، اگزاسیلین٪۱۰۰٪ و پیپراسیلین٪۴۸٪ بود. همچنین در بررسی های مولکولی، ۱۲ سویه های با مقاومت چند گانه حامل ژن VIM1 بودند. بنابراین می توان گفت میزان شیوع ژن های متالوبلاکتماز در نمونه های بالینی روند رو به رشدی داشته است، که این امر منجر به افزایش انتقال ژن های مقاومت گردیده است.

واژه های کلیدی: سودوموناس آئروژینوزا، الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی، تست های بیوشیمیابی، اصفهان